

[Indenrigsministeren]

kommunalbestyrelsers afgørelser af denne art.

Maisted (FP):

Jeg takker for ministerens svar. Det var jo altså så udvandet, som man overhovedet kunne forlange.

Her drejer det sig ganske konkret om et tilfælde af berufsverbot. Der er en sygehjælper, der efter en annonce søger en stilling. Vedkommende får fra en offentlig institution afslag på denne ansøgning med den begrundelse, at man kan forvente uro blandt de øvrige personalegrupper, såfremt hun bliver ansat. Der er ikke tale om sagen fra Fyn, der er tale om sagen fra Sjælland.

Det, jeg gerne vil have ministeren til, er at prøve at gribe ind i den slags sager, så vi undgår at få det hæftet på ansættelsesforhold i den offentlige sektor her i Danmark, at der udøves berufsverbot. Det vil jeg gerne bede ministeren tage initiativ til.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Hvis det afslag på en stillingsansøgning, vi taler om her, var begrundet i manglende tilhørsforhold til en fagforening, så havde det været i klar modstrid med gældende retspraksis. Det er det, jeg har svaret på her. Men det fremgår ikke af sagen, at der er givet et afslag med en sådan klar henvisning til et manglende tilhørsforhold til en fagforening.

Maisted (FP):

Ja, det kan selvfølgelig blive en strid om ord, men når afslaget lyder som følger: »Som svar på Deres ansøgning af 29. september 1978 må man desværre meddele Dem, at De ikke kan få den ledige stilling som sygehjælper, da man i så fald kan vente uro blandt de øvrige personalegrupper«, og da man ved, at årsagen til, at der vil blive uro blandt de øvrige personalegrupper, ikke er et særligt kendskab til personen, der søger, men ene og alene, at den person er medlem af en anden fagforening end Kommunalarbejderforbundet, så ved jeg ikke, om man ikke kan sige, at der her er tale om, at vedkommende ikke kan få en stilling, fordi hun ikke er medlem af en særlig fagforening.

Jeg kan ikke tolke det på anden måde, hr. minister, og jeg vil gerne gentage min opfor-

dring og bede ministeren om at gribe ind i denne sag.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Som det fremgik af hr. Maistedes uddybende forklaring, forholder det sig sådan, at hr. Maisted lægger en del mere ind i teksten end det, der umiddelbart kan aflæses af den. Hvis der imidlertid er tvivl om afslag af den art, vi taler om her, så er også det et anliggende, som domstolene kan afgøre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

11) Til *boligministeren* af:

Schak Nielsen (DR):

»Finder ministeren, at det er i lovens ånd, at pensionisternes 15 pct.s regel vedrørende boligydelse kan være en tilskyndelse til modernisering af hele ejendomme med udstykning af ejerlejligheder for øje?«

(Spm. nr. 205).

Skriftlig begrundelse.

Begrundelsen for spørgsmålet er en artikel i Aarhus Stiftstidende den 2. november 1978, hvor en folkepensionist følte sig økonomisk klempt i en moderniserings sag og opgav sin modstand mod lejeforhøjelse under indtryk af 15 pct.s reglen.

Den pågældende pensionist har senere fortrudt af hensyn til konsekvenserne, idet det i fremtiden vil kunne bruges som løftestang for istandsættelse med salg for øje.

Det er et eksempel på, at man bevilger penge til den svage del af befolkningen, men den stærke del tager sin del af kagen.

Schak Nielsen (DR):

For det tilfælde, at boligministeren skulle have misforstået mit spørgsmål og min begrundelse, skal jeg kort gentage, at den 1. januar 1979 træder pensionisternes 15 pct.s boligydelse i kraft, og det er altså en tryghed for de pågældende. Men nu viser det praktiske liv, at der er nogle følgevirkninger, som næppe har været tilsigtet. Det er blevet lidt lettere at sætte huslejen op. De moralske skrupler er blevet lidt mindre, for nu er det ikke så meget pensionisterne, det direkte går ud over, nu er det den store kasse, der betaler. Det er også blevet lidt lettere at moderni-